

ДЕЈАН АЈДАЧИЋ, рођен 1959. у Београду. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Пише есеје, студије, стручне радове, поезију, прозу и књижевну критику, преводи, бави се словенским књижевностима, фолклористиком и етнолингвистиком. Важније књиге: *Прилози истраживању фолклора балканских Словена*, 2004; *Славистичка исцртавања*, 2007; *Фундурославија. Студије о словенској научној фантастици*, 2008; *Еројославија. Преображења Ероса у словенским књижевностима*, на српском 2013, украјинском 2015. и пољском 2019; *Перунославија. О италијанским бојовима у неиталијанска времена*, 2016; *СловоСлавија. Етнолингвистика и поредбена фразеологија*, на српском 2017. и пољском 2018; *Одблесци словенске фантастике*, 2020; *Serenissima словенска: Венеција у књижевности*, 2021; *О прози Милете Продановића*, 2024. Приредио више књига и зборника.

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на студијском програму Српска књижевност и језик са општом књижевношћу. Докторску дисертацију „Милан Кашанин као тумач нове српске књижевности” одбранила је 2016. године на истом факултету. Запослена је на Институту за књижевност и уметност у Београду као виши научни сарадник. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Тојао камен*, 2014; *Уијање*, 2017; *Аријел Аноним*, 2018; *На средини / његовима*, 2020; *Показне вежбе*, 2025. Студије: *Ојседнућа прича – поетика романа Горана Пејровића*, 2013; *Жудња за лејошом и савршенством – шеурџиска димензија књижевноуметничког стваралаштва*, 2014; *Културна идеологија Милана Кашанина*, 2019; *Књижевна мисао Милана Кашанина*, 2020; *Метаморфозисност – прилози истраживању јесничке самосвесности*, 2021. Приредила више књига.

МИЛИЦА АЛЕКСИЋ, рођена 1991. у Лесковцу. На Филозофском факултету Универзитета у Нишу дипломирала је 2014, мастерирала 2015. и докторирала (дисертација „Деца и млади у српској реалистичкој прози”) 2022. године. На Педагошком факултету у Врању ради у звању доцента за ужу научну област Књижевност. Објављује научне радове из области

српског реализма, савремене српске књижевности и књижевности за децу. До сада је приредила две књиге: *Арсен Диклић*, у оквиру Антологијске едиције *Десет векова српске књижевности* Издавачког центра Матице српске, 2023. и Арсен Диклић *Не окрећи се, сине*, у оквиру едиције Канон, 2025.

ДРАГАН АСАНОВИЋ, рођен 1987. у Врбасу. Основне и мастер академске студије српске књижевности завршио на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, где је тренутно на другој години докторских академских студија.

ЗДЕНКА ВАЛЕНТ БЕЛИЋ, рођена 1975. у Бачкој Паланци. Завршила студије словачког језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, а докторирала на Катедри естетике Универзитета Коменски у Братислави. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику и преводи са словачког и чешког језика. Главна је и одговорна уредница часописа за књижевност и културу *Nový život* и стални судски тумач за словачки језик. Објављене књиге: *Имигранти у Вавилонској кули*, књига разговора (*Imigranti v Babylonskej veži*, на словачком 2018), 2017; *Еџеризација: ван контекста / Eterizácia: mimo kontEXTu*, двојезична збирка песама, 2018; *Pamätnik rodiny Perlenschlipovej*, књига за децу, 2019; *Zvuk euridikiných krokov*, збирка есеја и критика, 2019; *Апокрифи њо Лилиј и група њроклејсиџа / Апокрифу подла Лилит а ине затратениа*, двојезична збирка песама, 2020; *Слика Срба у словачкој књижевности*, 2022; *Хогање њо воги / Крачање ро воде*, изабране и нове песме, 2023. Приредила више књига и зборника. Живи у Новом Саду.

МАРИЈА ЂУРИЋ, рођена 2002. у Новом Саду. Завршила је српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где тренутно похађа мастер студије.

МИНА ЂУРИЋ, рођена 1987. у Београду. Докторску дисертацију „Модернизација српске прозе 20. века у односу на стваралачку рецепцију књижевног дела Џејмса Џојса” одбранила је 2017. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где ради као ванредни професор на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. Објавила је више десетина научних радова у публикацијама националног и међународног карактера. Аутор је монографије *Трансмусикализација џекста: музика српске модернисџичке књижевности*, 2022, коаутор публикације *Речи-расковници: Пољска у српској књижевности 20. века* (са Далибором Соколовићем), 2023, један је од коаутора књиге о упоредним проучавањима словенских књижевности и култура, коаутор неколико читанки за средње школе, извршни уредник издања

Вукове задужбине на страним језицима, члан уредништава неколико зборника радова, уредник избора из поезије Васка Попе, избора из прозе Драгослава Михаиловића, приређивач и преводилац биографија Драгослава Михаиловића и Борисава Станковића које је начинио Роберт Ходел, један од коаутора тројезичне дигиталне изложбе Вукове задужбине о Вуку Стефановићу Караџићу у немачкој култури и др.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месија*, 2019; *Spina mundi*, 2024; *Мноћоочийи серафим*, 2025.

МЛАДЕН ЈАКОВЉЕВИЋ, рођен 1975. у Новом Саду. Докторирао је 2012. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду (тема: „Паралелни светови: однос постмодерне прозе према фантастичној и научнофантастичној књижевности”). Редовни је професор на Катедри за енглески језик и књижевност Филозофског факултета у Косовској Митровици. Студије: *Мий и тeхнолојја Роџера Зелазнија*, 2011; *Алијерна-йивне сйварностии Филија К. Дика*, 2015; *Сер Гавејн и Зелени вишез: йревод, йумачења и значења*, 2019; *Књижевни ум и йодручја фанйасйиике*, 2023 (у коауторству са Владиславом Гордић Петковић). Романи: *Врайиа сумрака*, 2014; *Избледеле душе*, 2019; *Кад се врайиим*, 2021. Преводи: *Сер Гавејн и Зелени вишез*, „Сер Орфео”, дела Филипа К. Дика (*Валис, Продор божанској, Поврайиак Тимоийја Арчера, Човек у Високом дворцу, Тамно скенирање, Сањају ли андроиди елекйричне овце?*), Урсуле К. Ле Гвин (*Роканонов свей, Приче из Земљоморја, Лищени свейа*) и Роџера Зелазнија (*Времейрон*).

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ ДАНИЛОВ, рођен 1960. у Пожеги. Студирао је на Правном и Филозофском факултету у Београду, на групи за историју уметности. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну и ликовну критику. Књиге песама: *Еухарисйија*, 1990; *Енијме ноћи*, 1991; *Пенйа-йрам срца*, 1992; *Кућа Бахове музике*, 1993; *Живи йерјаменй*, 1994; *Евройа йод снејом*, 1995; *Панйокр(е)аийор*, 1997; *Глава харфе* (коауторка Д. Вуксановић), 1998; *Алкохоли с јуја*, 1999; *Концерй за никој*, 2001; *Хомер йредйрађа*, 2003; *Гнездо над йонором*, 2005; *Мемоари йеска*, 2008; *Моја йачна йривиђења*, 2010; *Кад невине душе оглазе*, 2011; *Вино с вулкана*, 2012; *Симейрија врйлоја*, 2014; *Говорийи с водопадима*, 2016; *Ум йодивљале реке*, 2018; *Чувар бележнице*, избор, 2019; *Кањони кроз нас*, 2023. Романи: *Алманах йещчаних дина*, 1996; *Иконостас на крају свейа*, 1998; *Ойац ледених брда*, 2009; *Таласи београдској мора*, 2013; *Шйиа снеј йрича*,

2016; *Јелен ноћи* (роман о Сави Шумановићу), 2022. Књиге аутопоетичких есеја: *Срце океана*, 1999; *Духови Балкана*, 2019; *Живејте у малим градовима*, 2021. Данилов је и ликовни критичар и есејиста. Аутор је монографија о сликарима Василију Доловачком, Љубодрагу Јанковићу Јалету, Жељку Ђуровићу, Предрагу Вукичевићу, Зорану Настићу, Дамјану Ковачевићу, Драгославу Живковићу и Лазару Возаревићу. Живи у Пожеги.

СНЕЖАНА КЕСИЋ, рођена 1978. у Новом Саду. Дипломирала и докторирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Пише поезију, есеје и критичке приказе. Објављене књиге поезије: *Слух за љубав*, 2008; *Истиренуће*, 2012. Студија: *Јован Христичић, драмски писац и теоретичар*, 2019.

БЕНЦАМИН (БЕН) КИТИНГ, рођен 1973. у Даблину, Република Ирска. Школовао се на Одсеку за енглески језик на Тринити Колеџу у Даблину. Добитник је „Песничке награде Патрик Кавана” (2022), која се додељује ирским ауторима који немају претходно објављену збирку поезије. Китингове песме су објављиване у дневним новинама попут *Ајриш Тајмса* и *Ајриш Индепенденџа*, као и у часопису *Поезија Ирске* и у разним антологијама. Од 2007. до 2016. године радио је као професор енглеске књижевности на универзитетима у Северној Македонији. Током овог периода путовао је Балканом, тако да су многе његове песме инспирисане историјом и културом овог поднебља. Учествовао је на Београдском ирском фестивалу 2026. као гостујући писац под покровитељством *Literature Ireland*, националне организације за промоцију ирске књижевности у иностранству. У оквиру ове стипендије Китинг је провео пет недеља у Београду, где је радио на новом циклусу песама посвећених Николи Тесли. Избор његових песама направљен је из збирке *Waiting for Goran at the Broz Café; A Balkan Sequence* (*Чекајући Горана у кафеу „Броз”; балкански циклус*), која је објављена у форми памфлета 2025. године. Живи у родном Даблину. (С. П.)

МАРИО ЛИГУОРИ, рођен 1976. у Сарну, Италија. Основне студије завршио је на Универзитету „L’Orientale” у Напуљу, а мастер и докторске студије на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Запослен је као ванредни професор на Филозофском факултету и на Академији уметности у Новом Саду. Објављује научне студије и књижевну критику на више језика, с посебним освртом на имаголошка проучавања књижевности, питање италијанског идентитета и односе између италијанске и српске културе. Као прозаиста објавио је романе, збирке приповедака и путописе на италијанском и српском језику. Објављене књиге: *Снајпрења*, 2010; *Седм јесењих њрича / Sette storie autunnali*, 2013; *Прва љубав*, 2014; *Vedi Napoli e poi muori*, 2015; *Најуљски гвиломаџа*, 2016;

Идеја Најуља, 2018; *Само убиство*, 2019; *Италијански језички тројао*, 2021; *Слике о Сарајеву / Immagini di Sarajevo*, 2022; *Via Acquarossa*, 2023.

ПЕРИЦА МАРКОВ, рођен 1958. у Фаркаждину код Зрењанина. Пише поезију. Објављивао у разним листовима и часописима, песме су му превођене на више страних језика. Добитник је више награда. Имао две заједничке изложбе визуелне поезије и једну самосталну. Књиге песама: *Цела мала*, 1983; *Маја*, 1988; *Немој никад да загрхтиш*, 1989; *Милосрдни њаук*, 1991; *Нейрилађени*, 1993; *Шиниер*, 1995; *Већтак из њоземља*, 1996; *На крај села*, 1998; *Гласови*, 2002; *Кајте*, 2002; *Идем кући*, 2016; *Час*, 2017; *Песмице*, 2018; *Оњације*, 2022; *Изјлед*, 2022; *Пис*, 2022; *Скрама*, 2023; *Хуј*, 2023; *Цврк* (за децу), 2024; *Мејтеж*, 2024; *Банай*, 2024; *А њајири мали сијни*, 2024; *На њебе је рег*, 2026. Живи и ради у Зрењанину.

СОФИЈА МИЛОРАДОВИЋ, рођена 1963. у Њуприји. Дипломирала, магистрирала и докторирала на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Филолог, лингвиста, бави се фонологијом, морфологијом, синтаксом и семантиком, као и лексикологијом и етнолингвистиком. Пише студије, монографије, стручне радове и критичке приказе. У Институту за српски језик САНУ ради на Дијалектолошком одсеку у звању научног саветника. Објављене књиге: *Пастирска њерминологија Криво-вирској Тимока*, 1993; *Ујојреба њадежних облика у њовору Парађинској Поморавља – балкансијички и ејномијрациони асијектј*, 2003; *Музички жарјон младих и музикаљњый молодјезњый сленј – комјарашивни њојлед*, 2012. Била је (ко)уредник или приређивач 15 монографских публикација. Одржала је преко 20 пленарних излагања на међународним научним скуповима и предавања по позиву. Добитница је више значајних награда.

ВОЈИСЛАВ МИЛУТИН, рођен 1957. у Јакиру код Гламоча, БиХ. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Здухач*, 1984; *Кучка*, 1986; *Лес*, 1993. Романи: *Службена белешка*, 2016; *Брај*, *књиа њрва*, *Ојис ума*, 2023; *Брај*, *књиа друја*, *Школе римске*, 2023; *Брај*, *књиа ѡређа*, *Појис сијрасиј*, 2024; *Брај*, *књиа чејврја*, *Дело конац краси*, 2024; *Брај*, *књиа ѡеја*, *Кошијац*, 2025.

НЕВЕН МИЉАТОВИЋ, рођен 2001 у Приједору, БиХ. Докторанд је на смеру Наука о књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци. Пише прозу, поезију и књижевну критику. Награђиван на књижевним конкурсима. Бави се савременом српском књижевношћу.

РАНКО ПАВЛОВИЋ, рођен 1943. у Шњеготини Горњој код Теслића, БиХ. Пише песме, приповетке, романе, драмске текстове, есеје и књижевну критику за одрасле, затим песме, приче, романе и драмске текстове за

децу, бави књижевном критиком и есејистиком. Објавио је неколико десетина књига, међу којима и следеће збирке песама: *Немир сна*, 1963; *Дамари јасеновачки*, 1987; *Косићи и сјене*, 1997; *Небески лан*, 2001; *Пјесме* (избор и нове), 2004; *Срж*, 2005; *Дама из Госиодске*, 2006; *Лов*, 2007; *Пјесничков њрах*, 2008; *Монашки сонети*, 2011; *Између двије њразнине*, 2011; *Дубље од слухиње*, 2012; *Повраћак у њачку* (избор и нове), 2013; *Зрно*, 2014; *Нова њланеѡа*, 2014; *Прелазак у сјенку* (избор и нове), 2015; *Лаку ноћ*, *Љиљана*, 2016; *Плавећ*, 2018; *Измаљица*, 2018; *Вински сонети*, 2019; *Промеѡејев чвор*, 2020; *Кроз ѡлене уши*, 2021; *Варљиве висине*, 2022; *Камен крај ѡуѡа* (сонети), 2022; *Пјесма коју никада нисам ѡписао* (поема), 2024; *Ваѡриѡиѡа*, 2025. Године 2004. објављена су му *Изабрана ѡјела* у четири књиге. Живи и ствара у Бањалуци.

СТЕФАН ПАЈОВИЋ, рођен 1989. у Чачку. Основне и мастер студије англистике завршио је на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу. Докторирао је 2017. године на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду тезом „Поетска топонимија Шејмуса Хинија”. Преводи с енглеског, пише научне радове из области англофоне књижевности и књижевне критике. Живи у Новом Саду и у Чачку.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о српској књижевности. Објављене књиге: *Расѡни ѡрозне речи – о ѡрозним књиѡама савремених срѡских ѡисаца*, 2005; *Ареѡејев лук*, 2009; *Орфеј на сѡлолу – ољеди о савременим срѡским ѡесницима*, 2011; *Меѡакриѡиѡички изљети*, 2017; *Скиѡе за сѡоменик / Sketches for a toponym* (двојезично), 2021; *Са ѡесницима – нови ољеди о савременом срѡском ѡеснициѡиву*, 2022.

ВЛАДИМИР ПИШТАЛО, рођен 1960. у Сарајеву, БиХ. Пише поетску прозу, приче, романи и есеје, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Сликовница*, 1981; *Манифесѡи*, 1986; *Ноћи*, 1986; *Корѡо Малѡезе*, новела, 1987; *Крај века*, 1990; *Виѡраж у сећању*, 1994; *Приче из целоѡ свеѡа*, 1997; *Александриѡа*, бајковита повест о животу Александра Македонског, 1999; *Миленијум у Беоѡраѡу*, 2000; *О чуду*, 2002; *Тесла, младосѡи*, 2006; *Тесла, ѡорѡреѡи међу маскама*, 2008; *Чајеви Марса / Ноћи*, 2010; *Венеѡиѡа*, 2011; *Сунѡе овоѡ дана – ѡисмо Андриѡу*, 2017; *Значење ѡокера*, есеји, 2019; *Песма о ѡри свеѡа*, 2023; *Луке*, 2025. Објављена су му и *Оѡабрана ѡела*, 2009–2010, а 2023. године је покренуто излажење *Изабраних књиѡа Владимира Пиѡиѡала*. Приредио више књига и антологија.

БРАНКО РИСТИЋ, рођен 1961. у Великом Шиљеговцу код Крушевца. Историчар књижевности, компаратиста, песник, прозни писац, есејиста, преводилац. Бави се српском и бугарском књижевношћу и књижев-

ношћу за децу. Објавио је девет књига поезије, дванаест књига студија, монографија и есеја (две монографије на бугарском језику). С бугарског језика превео девет књига прича, четири романа, 21 књигу поезије, изабрана дела Д. Х. Чудомира у два тома; с руског превео две књиге прозе и једну књигу поезије; с македонског превео три књиге поезије. Приредио је панораму савремене македонске поезије и *Анџолоџију савремене бугарске поезије* Бојана Ангелова. Професор је на Учитељском факултету Универзитета у Косовској Митровици. Живи и ствара у Крушевцу и Великом Шиљеговцу.

ХЕЛЕНА САВИЋ, рођена 2003. у Суботици. Студенткиња је завршне године основних студија српске књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Поред књижевне критике занима је и књижевна теорија и есејистика.

СЛОВАЧКЕ КЊИЖЕВНИЦЕ:

ВАНДА РОЗЕНБЕРГОВА (1971), прозаисткиња и сликарка. Завршила студије новинарства на Филозофском факултету Универзитета „Коменски” у Братислави. Радила је као библиограф, предавала у гимназији, радила у кладоници. Амбасадорка је организације Деца Дунава (Les Enfants Du Danube) за помоћ деци из социјално угроженог окружења. Сарађивала је на радио-емисији *Минироман*. Имала је три самосталне изложбе, њене слике налазе се на корицама неколико њених књига. Добитница је премије књижевног конкурса „Приповетка” (2005), награде сајма књига „Библиотека” (2015) и Награде Рене (2017). Објавила је књиге: *Нусџојаве тајења ситних љодара*, 2011; *Моје море*, 2012; *Слобода фазанима*, 2015; *Муж из рује, деца из љубави*, 2017; *Фамилија Вебсџер*, 1–4, 2017, 2019, 2020, 2023; *Три косџура љлове*, 2018; *Заједнички ноћни мир*, 2020; *Појео сам Лоџрека*, 2021; *Век*, 2023; *Маџови знају више*, 2024. Уврштена је у изборе: *Приповејка*, 2005, 2006; *Све леје цуре су љлавуше*, 2010; *Бадње вече*, 2021; *Литератџулања*, 2024.

СВЕТЛАНА ЖУХОВА (1976), прозаисткиња. Дипломирала психологију на Универзитету у Бечу и медицину на Медицинском факултету Универзитета „Коменски” у Братислави. Као психолог радила је на клиникама у Прагу, Минхену и Розенхајму. Пише приче, повремено публицистичке чланке и есеје, а бави се и превођењем. Превела је неколико књига с енглеског и немачког језика. У књижевности је дебитовала 2003. збирком прича *Dulce de leche*. Добитница је Награде Европске уније за књижевност (2015), награде издавачке куће LCA за причу „Сасвим обичан случај” (2005) и приповетку „Двадесетчетворочасовност дана” (2001) и Награде „Иван Краско” (2003). Објавила је књиге: *Dulce de leche*, 2003;

Yesim, 2006; *Лојови и свегоци*, 2011; *Слике из живописа М*, 2013; *Дани мајки*, 2023. Уврштена је у изборе: *Приповејка*, 2001, 2005; *Секс на словачки начин*, 2005; *Пеј љуџа њеј*, 2011; *Десеторо*, 2014.

ЈАНА БЕЊОВА (1974), прозаисткиња. Завршила је позоришну драматургију на Високој школи извођачких уметности у Братислави. Радила је у дневном листу *СМЕ* као репортерка и у Позоришном институту. Тренутно слободни уметник. Сарађује са независним листом *Дневник Н*. Добитница је Награде Европске уније за књигу *Кафе Хијена*, 2012. и премије у оквиру Награде Књижевног фонда (2015). У анкетама дневног листа *Правда* њена књига *Дванаест њрича и Јан Мед* проглашена је за књигу године (2003), а у листу *Доминофор* се нашла трећем месту. Објавила је књиге: *Светлоулах*, 1993; *Најоси*, 1997, 2009; *Лопочод*, 1997; *Паркер*. *Љубавни роман*, 1999; *Дванаест њрича и Јан Мед*, 2003, 2015; *Кафе Хијена*, 2008, 2012; *Данас*, 2010; *Даље! Даље!*, 2012; *НонеутОоп*, 2015; *Фланелска кошуља*, 2020; *Вандала*, 2021; *Разговори у њарку*, 2023; *Немој њу да инђервјуицеш, она је феминисђкиња*, 2024. Уврштена је у избор *Пеј љуџа њеј*. *Анђолођија савремене словачке ѡрозе*, 2011. (Приредила Зденка Валент Белић)

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ